

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

5288 *Lei 6/2015, do 12 de maio, de denominacións de orixe e indicacións xeográficas protexidas de ámbito territorial supraautonómico.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

España caracterízase por ser un país con gran diversidade cultural e histórica o cal ten reflexo no recoñecemento dun gran número de alimentos con características propias de calidade debidas ao ámbito xeográfico en que tiveron orixe, fundamentalmente, en forma de denominacións de orixe protexidas (DOP) e indicacións xeográficas protexidas (IXP).

As DOP e IXP poden ser consideradas como un elemento que favorece a diferenciación da produción contribuíndo ao incremento da competitividade das industrias agroalimentarias, fundamentalmente a través da valorización destes produtos por parte do consumidor. Ao mesmo tempo, son un instrumento vertebrador no desenvolvemento e sustentabilidade dos tecidos rurais e eríxense como un sinal de promoción da imaxe dos produtos españois no exterior.

O primeiro marco xurídico de protección das denominacións de orixe españolas data de 1932, momento no cal o noso país se dotou do primeiro marco legal na materia, Estatuto do viño, por Decreto do 8 de setembro, posteriormente elevado a Lei pola do 26 de maio de 1933 e que tiña por obxecto unicamente o viño. Con posterioridade, o marco nacional modificouse a través da Lei 25/1970, do 2 de decembro, de Estatuto da viña, do viño e dos alcohois, e que estendeu o modelo ao resto de alimentos. Finalmente, a Lei 24/2003, do 10 de xullo, da viña e do viño, supuxo a última lexislación nacional específica para o viño. Do mesmo modo, cabe citar a sentenza do Tribunal Constitucional (STC 112/1995) na cal, para facer unha distribución clara de competencias entre as comunidades autónomas e o Estado nesta materia, establece que «O Estado pode, sen dúbida, ditar normas válidas –con carácter básico ou pleno, segundo corresponda– alí onde as comunidades autónomas non teñan a competencia exclusiva. E, igualmente, pode ordenar as denominacións de orixe que abrangan o territorio de varias comunidades autónomas, unha actuación que loxicamente só poden efectuar os órganos xerais do Estado».

Pero a evolución normativa na materia non foi exclusiva de España, de tal forma que a Unión Europea se veu dotando desde a década de 1990, de maneira progresiva e en constante evolución, dun marco legal que cobre o recoñecemento, protección e control das DOP e IXP desde un enfoque harmonizado e con elementos comúns para todos os Estados membros. Este enfoque da normativa europea, onde o papel da Comisión Europea pasou a ser clave e protagonista, superou a proposta establecida na normativa nacional.

En concreto, tras o exame levado a cabo pola Unión Europea nos esquemas voluntarios regulamentados, as directrices sobre mellores prácticas aplicables aos réximes voluntarios de certificación de produtos agrícolas e alimentarios e, sobre todo, o Regulamento (UE) n.º 1151/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de novembro de 2012, sobre réximes de calidade dos produtos agrícolas e alimentarios,

estableceron o marco xurídico en que se deben encadRAR tanto os novos tipos de etiquetaxe voluntaria como os tradicionais dereitos da propiedade intelectual que vinculan a calidade á orixe xeográfica dos produtos a través das figuras das DOP e as IXP, e dan estabilidade a nivel europeo, mediante os preceptos principalmente do título II do citado Regulamento (UE), a estas figuras hoxe protexidas tamén a nivel global polas normas da Organización Mundial de Comercio e, en particular, polo Acordo sobre os aspectos dos dereitos de propiedade intelectual relacionados co comercio (ADPIC) aprobado na Conferencia de Marrakech, o 15 de abril de 1994, que puxo fin á Rolda Uruguai e creou a propia Organización Mundial de Comercio.

Por todo isto, dada a crecente intensidade na regulación do contido destes dereitos de propiedade intelectual, especialmente pola Unión Europea, a disposición adicional quinta consagra a indiscutible prevalencia do dito dereito da Unión Europea cando regula na actualidade ou o faga no futuro aspectos, calquera que estes sexan, destes dereitos de propiedade intelectual sen deixar ámbitos ou marxes de apreciación aos Estados membros.

Na defensa do modelo común é necesaria a implicación dos operadores, particularmente, a través de entidades encargadas da xestión das DOP e IXP, as cales deben contar con personalidade xurídica propia independente da Administración, aínda que cunha relación directa de colaboración. Neste sentido, a adecuada e necesaria colaboración na xestión da figura de protección pode chegar á atribución de funcións públicas nas entidades de xestión polo que no texto se prevé a creación de corporacións de dereito público. De feito, na propia norma créanse nove corporacións de dereito público para outros tantos consellos reguladores que, no momento de adopción desta lei, teñen a consideración de órganos desconcentrados da Administración e que solicitaron expresamente acceder a esta fórmula legal.

II

Así mesmo, para garantir o bo funcionamento do sistema non basta co recoñecemento, a xestión e defensa da figura de protección, tamén se debe velar pola adecuada e veraz información ao consumidor, así como polo respecto á competencia leal entre operadores. Reflexo desta necesidade é a inclusión dos controis específicos sobre DOP e IXP no marco regulatorio comunitario xeral de controis oficiais de pensos e alimentos.

Os novos preceptos establecidos pola normativa europea en materia de control oficial e pola específica para as DOP e IXP, unidos aos múltiples cambios que experimentou o sector agroalimentario, motivan a necesidade de establecer un novo e único marco normativo nacional. Por tanto, o obxecto desta lei é o establecemento dun novo réxime xurídico, complementario á regulación europea, aplicable ás DOP e IXP, cuxo ámbito territorial se estenda a máis dunha comunidade autónoma e delimite claramente as funcións das súas entidades de xestión e o exercicio do control oficial por parte da autoridade competente.

Nesta regulación é esencial a parte relativa ao control do cumprimento dos requisitos establecidos con carácter obrigatorio para a comercialización dos produtos amparados, pois constitúe un elemento indispensable para garantir a seguridade xurídica dos diferentes operadores e para non defraudar as expectativas dos consumidores.

Para estes efectos a lei regula e desenvolve as competencias que o ordenamento xurídico atribúe dentro da Administración xeral do Estado ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente en relación cos produtos agrarios e alimentarios amparados por unha DOP ou IXP, en particular as relativas aos controis oficiais, sen prexuízo das competencias que poidan ter outros departamentos ministeriais.

A Axencia de Información e Control Alimentarios, organismo autónomo do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, realizará funcións de control oficial antes da comercialización das DOP e IXP cuxo ámbito territorial se estenda a máis dunha comunidade autónoma. Para asignarlle estas novas funcións procede modificar a Lei 12/2013, do 2 de agosto, de medidas para mellorar o funcionamento da cadea alimentaria, pola que se crea a Axencia de Información e Control Alimentarios co fin de dotala de novos

fins e crear unha taxa que se exixirá pola prestación das súas funcións de inspección e control e para o cal habilita a normativa europea.

Así mesmo, recóllese nesta lei, de acordo coas previsións da normativa europea, a posibilidade de delegar tarefas específicas relacionadas cos controis oficiais en organismos de control que actúen como organismos de certificación de produto, sempre que estes cumpran uns determinados requisitos, relativos, fundamentalmente, á súa competencia técnica, obxectividade e autorización expresa por parte da autoridade competente.

Por outra parte, respecto á inspección e réxime sancionador, foron revisados tendo en conta a xurisprudencia resultante da aplicación da Lei 24/2003, do 10 de xullo, da viña e o viño. A este respecto cómpre destacar que no punto de prescrición e caducidade, ben que se recolle o principio de caducidade da acción establecido no artigo 18.2 do Real decreto 1945/1983, do 22 de xuño, ampliando o prazo, especificase que non será de aplicación no caso de procedementos sancionadores caducados que deban ser reiniciados. Desta forma respéctanse os efectos da caducidade e a prescrición establecidos no noso ordenamento xurídico (Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común).

III

A lei consta dun total de seis capítulos.

O capítulo I, sobre disposicións xerais, establece o obxecto e o ámbito de aplicación da lei, así como os seus fins e as definicións básicas necesarias para a súa aplicación.

Mediante o capítulo II, sobre cooperación entre as administracións públicas, preténdese potenciar os instrumentos de cooperación entre as administracións públicas, a partir das experiencias desenvolvidas nos últimos anos. Baixo o principio da voluntariedade, trátase de facilitar o desenvolvemento conxunto de actuacións, coa finalidade de lograr unha utilización máis eficiente dos recursos con que conta o sistema de control das DOP e IXP, o que sen dúbida redundará en melloras para o conxunto do sector sen necesidade de achegar recursos adicionais.

En particular, este capítulo aborda os diferentes supostos en que a relación Administración xeral DO Estado-comunidades autónomas se fai explícita. Pártese do respecto ao ámbito propio de cada Administración e arbítranse fórmulas de relación, tales como o informe previo da Administración que se poida ver afectada por decisións ou actuacións doutra Administración, os convenios de colaboración e a constitución, se for o caso, de consorcios para a xestión de intereses comúns, singularmente no ámbito do control oficial de DOP e IXP e dos procedementos sancionadores por infraccións tipificadas nesta lei.

A colaboración esténdese a aspectos da actuación pública especialmente sensibles, como son os correspondentes ao exercicio da función inspectora.

Como expoñente dos impulsos de colaboración que presiden a lei, esta previu que se poidan crear, por acordo da Conferencia Sectorial de Agricultura e Desenvolvemento Rural, as comisións e grupos que resulten necesarios para a cooperación no ámbito da DOP e IXP.

O capítulo III define o sistema de protección de DOP e IXP de ámbito estatal. Defínense os principios xerais do sistema e identifícanse os produtos afectados de acordo coa normativa europea aplicable. Así mesmo, régúlase o contido e alcance da protección outorgada aos nomes protexidos por estaren asociados a unha DOP e IXP e sinálase que a protección se estende desde a produción a todas as fases da comercialización, presentación, publicidade, etiquetaxe e demais documentos comerciais dos produtos afectados.

O capítulo IV regula as entidades de xestión, denominadas consellos reguladores, das DOP e IXP cuxo ámbito territorial se estenda a máis dunha comunidade autónoma, que deberán ter personalidade xurídica propia e contar cun órgano de goberno onde estean representados de maneira paritaria todos os intereses económicos que participan na obtención do produto e ser autorizadas polo Ministerio de Agricultura, Alimentación e

Medio Ambiente. Está prevista na lei a posibilidade de que se constitúan como corporacións de dereito público ás cales se poida atribuír o exercicio de determinadas funcións públicas.

O capítulo V regula aspectos xerais do sistema de control das DOP e IXP, que proporciona garantías para os operadores económicos e consumidores. Así, establécese de maneira explícita que corresponderá ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente a verificación do cumprimento do prego de condicións antes da comercialización de DOP e IXP cuxo ámbito territorial se estenda a máis dunha comunidade autónoma. Igualmente, en cumprimento da normativa europea, prevese a facultade de delegar determinadas tarefas de control en organismos de control que actúen como organismos de certificación de produto.

Por último, o capítulo VI regula a inspección e o réxime sancionador aplicable no ámbito das competencias do Estado en materia de control das DOP e IXP, tipifica as infraccións que quedan clasificadas como leves, graves e moi graves, e fixa a contía das sancións aplicables en cada caso. Sinálanse, igualmente, os titulares da competencia para incoar, tramitar e resolver os procedementos sancionadores, así como as medidas cautelares que, se for o caso, se poidan adoptar.

IV

Por outro lado, a lei, ben que derroga o título II –Sistema de protección da orixe e a calidade dos viños– da Lei 24/2003, do 10 de xullo, da viña e do viño, así como outras disposicións do mesmo texto legal relacionadas coa citada materia, xa que cabe considerar boa parte do seu contido incompatible co Regulamento (UE) n.º 1308/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro de 2013, polo que se crea a organización común de mercados agrícolas e polo que se derrogan os regulamentos (CEE) 922/72, (CEE) n.º 234/79, (CE) n.º 1037/2001 e (CE) n.º 1234/2007, nas disposicións adicionais segunda, terceira e cuarta mantéñense con rango de lei, e con carácter básico, as indicacións relativas ás características dos viños e a regulación dos termos tradicionais dos viños, de forma coherente co disposto nas normas da Unión Europea sobre as ditas materias, contida na normativa indicada e no R(CE) n.º 607/2009 da Comisión, do 14 de xullo, polo que se establecen determinadas disposicións de aplicación do Regulamento (CE) n.º 479/2008 do Consello, no que atinxe ás denominacións de orixe e indicacións xeográficas protexidas, aos termos tradicionais, á etiquetaxe e á presentación de determinados produtos vitivinícolas.

V

Este texto foi sometido ao procedemento previsto na Directiva 98/34/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de xuño, pola que se establece un procedemento de información en materia das normas e regulamentacións técnicas, e no Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo, polo que se regula a remisión de información en materia de normas e regulamentacións técnicas e regulamentos relativos aos servizos da sociedade da información, que incorpora esta directiva ao ordenamento xurídico español.

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

Esta lei ten por obxecto o establecemento do réxime xurídico, complementario ao establecido polo dereito da Unión Europea, que se recolle na disposición adicional quinta, aplicable ás denominacións de orixe protexidas, no sucesivo DOP, e indicacións xeográficas protexidas, no sucesivo IXP, recollidas no artigo 10 desta lei cuxo ámbito territorial se estenda a máis dunha comunidade autónoma, en diante, de ámbito territorial supraautonómico, con especial atención ao control oficial antes da comercialización.

Artigo 2. Fins.

Son fins da lei os seguintes:

- a) Regular a titularidade, o uso, a xestión e a protección das DOP e IXP vinculadas a unha orixe cuxo ámbito territorial se estende a máis dunha comunidade autónoma, con independencia do tipo de produto amparado, así como o réxime xurídico aplicable ao seu control.
- b) Garantir a protección das DOP e IXP como dereitos de propiedade intelectual polos medios previstos nesta lei e, se for o caso, polos previstos polo dereito da Unión Europea que se recolle na disposición adicional quinta e no Acordo sobre os aspectos dos dereitos de propiedade intelectual relacionados co comercio (ADPIC).
- c) Protexer os dereitos dos produtores e dos consumidores garantindo o cumprimento do principio xeral de veracidade e xustificación da información que figure na etiquetaxe dos produtos amparados por unha DOP ou IXP cuxo ámbito territorial se estende a máis dunha comunidade autónoma.
- d) Favorecer a cooperación entre as administracións públicas competentes.

Artigo 3. Definicións.

Para os efectos desta lei, establécense as seguintes definicións:

- a) Prego de condicións: documento normativo que establece os requisitos que debe cumprir un produto procedente dunha DOP ou IXP, tamén denominado «expediente técnico» para as indicacións xeográficas de bebidas espirituosas.
- b) Operador: a persoa física ou xurídica responsable de asegurar que os seus produtos cumpren cos criterios establecidos no prego de condicións antes da comercialización do produto, así como co resto dos preceptos desta lei.

CAPÍTULO II**Cooperación entre administracións públicas****Artigo 4. Principios de actuación.**

1. Nas súas relacións coas comunidades autónomas, a Administración xeral do Estado e os organismos públicos vinculados ou dependentes dela axustarán as súas actuacións ao previsto nos artigos 3 e 4 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.
2. En calquera suposto en que as decisións ou as actuacións da Administración actuante poidan afectar as competencias doutras administracións, aquela deberá solicitar informe destas últimas antes de resolver.

Artigo 5. Supostos que afecten varias autoridades competentes.

Cando estean afectados os territorios de varias comunidades autónomas e deban actuar estas e a Administración xeral do Estado, as administracións afectadas poderán establecer aqueles mecanismos de colaboración e coordinación que consideren pertinentes para o adecuado exercicio das respectivas competencias, os cales poderán prever a designación dun único órgano para a tramitación dos procedementos administrativos correspondentes.

Artigo 6. Convenios de colaboración.

As administracións públicas competentes poderán subscribir convenios de colaboración e establecer para a súa xestión unha organización común personificada na forma prevista no número 5 do artigo 6 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

A organización común asumirá as funcións que expresamente determine o convenio de colaboración e poderá recibir das administracións competentes a encomenda das atribucións que sexan precisas para o mellor cumprimento das tarefas propias das ditas administracións, singularmente no ámbito do control oficial das DOP e IXP e dos procedementos sancionadores por infraccións tipificadas nesta lei.

Artigo 7. Colaboración no exercicio da función inspectora.

As administracións públicas e os organismos públicos vinculados ou dependentes dela subministrarán, cando sexan requiridos para isto e de acordo coa normativa aplicable en cada caso, a información que lles soliciten os correspondentes servizos de inspección e prestarán a colaboración necesaria.

En materia de inspección e control, as administracións públicas competentes poderán solicitar o apoio necesario de calquera outra autoridade, así como das forzas e corpos de seguridade estatais, autonómicos ou locais.

Artigo 8. Órganos de cooperación en materia de denominacións de orixe protexidas e indicacións xeográficas protexidas.

De conformidade co establecido no artigo 5 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, mediante acordo da Conferencia Sectorial de Agricultura e Desenvolvemento Rural poderanse crear aquelas comisións e grupos que resulten necesarios para a cooperación no ámbito das DOP e IXP.

CAPÍTULO III

A protección das denominacións de orixe protexidas e indicacións xeográficas protexidas

Artigo 9. Obxectivos xerais.

Son obxectivos xerais das DOP e IXP, sen prexuízo do regulado pola normativa europea, os seguintes:

- a) Protexer os dereitos dos produtores e dos consumidores, garantindo o cumprimento do principio xeral de veracidade e xustificación da información que figure na etiquetaxe dos produtos agrarios e alimentarios amparados por unha DOP ou IXP.
- b) Garantir a especificidade do produto agrario ou alimentario amparado por unha DOP ou IXP e a súa protección, mantendo a súa diversidade e reputación comercial.
- c) Proporcionar aos operadores un instrumento para a diferenciación dos seus produtos, como elemento adicional para contribuír a fortalecer a competencia leal e efectiva do sector.

Artigo 10. Denominacións de orixe protexidas e indicacións xeográficas protexidas.

Considéranse, para os efectos da presente lei, as seguintes DOP e IXP que establece a normativa da Unión Europea:

- a) As denominacións de orixe protexidas e indicacións xeográficas protexidas dos produtos vitivinícolas.
- b) As indicacións xeográficas de bebidas espirituosas.
- c) As indicacións xeográficas de viños aromatizados, de bebidas aromatizadas a base de viño e de cócteles aromatizados de produtos vitivinícolas.
- d) As denominacións de orixe protexidas e as indicacións xeográficas protexidas doutros produtos de orixe agraria ou alimentaria.

Artigo 11. *Denominacións de orixe e indicacións xeográficas transfronteirizas.*

1. No caso das DOP ou IXP cuxo ámbito territorial afecta o territorio nacional e, ademais, outro ou outros Estados membros da Unión Europea, a relación coa autoridade competente do outro ou dos outros Estados membros corresponderá á Administración xeral do Estado a través da canle correspondente.

2. Articularanse os procedementos de colaboración adecuados por parte da Administración xeral do Estado e das comunidades autónomas afectadas por unha indicación xeográfica transfronteiriza.

3. Para a adopción das decisións correspondentes, a Administración xeral do Estado consultará as comunidades autónomas afectadas.

Artigo 12. *Titularidade, uso e xestión dos nomes protexidos por unha DOP ou IXP de ámbito territorial supraautonómico.*

1. Os nomes protexidos por estaren asociados cunha DOP ou IXP supraautonómica son bens de dominio público estatal que non poden ser obxecto de apropiación individual, venda, alleamento ou gravame.

2. Non se poderá negar o uso dos nomes protexidos a calquera persoa física ou xurídica que cumpra os requisitos establecidos para cada DOP ou IXP, salvo por sanción de perda temporal do uso do nome protexido ou por calquera outra causa legalmente establecida.

Artigo 13. *Protección.*

De conformidade coa protección ofrecida pola normativa da Unión Europea:

1. Os nomes protexidos por estaren asociados a unha DOP ou IXP non se poderán utilizar para a designación doutros produtos comparables non amparados.

2. A protección estenderase desde a produción a todas as fases de comercialización, á presentación, á publicidade, á etiquetaxe e aos documentos comerciais dos produtos afectados. A protección aplícase contra calquera uso indebido, imitación ou evocación e implica a prohibición de empregar calquera indicación falsa ou falaz en canto á procedencia, á orixe xeográfica, á natureza ou ás características esenciais dos produtos no envase ou na embalaxe, na publicidade ou nos documentos relativos a eles.

3. Os nomes que sexan obxecto dunha DOP ou IXP non poderán ser empregados na designación, na presentación ou na publicidade de produtos de similar especie ou servizos, aos cales non lles fose asignado o nome e que non cumpran os requisitos do dito tipo de protección ou designación, aínda que tales nomes vaian traducidos para outras linguas ou precedidos de expresións como «tipo», «estilo», «imitación» ou outros similares, nin incluso cando se indique a verdadeira orixe xeográfica do produto. Tampouco se poderán empregar expresións do tipo «producido en...», «con fabricación en...» ou outras análogas.

4. Os nomes obxecto dunha DOP ou IXP non se poderán utilizar como nomes de dominio da internet cando o seu titular careza de dereitos ou intereses lexítimos sobre o nome e o empregue para a promoción ou comercialización de produtos comparables non amparados por elas. Para estes efectos, os nomes obxecto dunha DOP ou IXP están protexidos fronte ao seu uso en nomes de dominio da internet que consistan, conteñan ou evoquen as ditas DOP ou IXP.

5. Non se poderán rexistrar como marcas, nomes comerciais ou razóns sociais os signos que reproduzan, imiten ou evoquen unha denominación protexida como DOP ou IXP, sempre que se apliquen aos mesmos produtos ou a produtos similares, comparables ou que se poidan considerar ingredientes ou que se poidan aproveitar da reputación daquelas.

6. Os operadores agrarios e alimentarios deberán introducir nas etiquetas e presentación dos produtos acollidos a unha DOP ou IXP elementos suficientes para diferenciar de maneira sinxela e clara a súa designación ou tipo de protección e a súa orixe xeográfica ou procedencia, e para evitar, en todo caso, a confusión nos consumidores.

7. Non se poderá exixir aos operadores dunha determinada DOP ou IXP o uso de marcas en exclusiva para os produtos da dita DOP ou IXP. En calquera caso, a designación e presentación dos produtos do dito operador conterá elementos identificativos suficientes para evitar que se induza a erro ou confusión ao consumidor.

8. Por solicitude xustificada do grupo de produtores previsto no número 1 do artigo 14, poderase regular, nos correspondentes pregos de condicións, a protección dos nomes xeográficos das subzonas e municipios, notablemente vinculados ás DOP e IXP, utilizados para a comercialización do produto agrario ou alimentario amparado por tales figuras, sempre e cando non se opoña ao establecido na normativa xeral sobre información alimentaria.

Artigo 14. *Recoñecemento de denominacións de orixe protexidas e indicacións xeográficas protexidas de ámbito territorial supraautonómico.*

1. Todo grupo de produtores dun produto determinado ou un produtor poderá solicitar o recoñecemento dunha DOP ou IXP, na forma e condicións previstas na normativa da Unión Europea.

2. O procedemento na fase nacional, establecido pola normativa da Unión Europea, corresponderá ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, no caso dunha DOP ou IXP cuxo ámbito territorial se estenda a máis dunha comunidade autónoma. O dito procedemento nacional será desenvolvido regulamentariamente.

CAPÍTULO IV

Entidades de xestión

Artigo 15. *Composición.*

A xestión dunha ou varias DOP ou IXP poderá ser realizada por unha entidade de xestión denominada consello regulador, no cal estarán representados os operadores inscritos nos rexistros da DOP ou IXP correspondente e que deberá dispor da autorización previa do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente nos termos previstos regulamentariamente. A dita entidade de xestión cumprirá, ao menos, as seguintes condicións:

- a) Ter personalidade xurídica propia.
- b) Contar cun órgano de goberno onde estean representados, de maneira paritaria, todos os intereses económicos e sectoriais que participan de maneira significativa na obtención do produto protexido.
- c) Contar cos medios necesarios para poder desenvolver as súas funcións.

O prazo para resolver por parte do órgano competente do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente que se determine regulamentariamente sobre a solicitude de autorización será de seis meses contados desde a presentación da solicitude. O transcurso do dito prazo sen se ter notificado resolución expresa permitirá ao interesado entender desestimada a súa solicitude.

Artigo 16. *Funcións.*

Serán funcións das entidades de xestión, con carácter indicativo e non exhaustivo, as seguintes:

- a) A promoción e a defensa do produto protexido, así como procurar unha exhaustiva protección do nome amparado pola DOP ou IXP, e, para tal fin, rexistrar as correspondentes marcas, nomes de dominios da internet e outros dereitos de propiedade industrial que poidan complementar a protección prevista pola lexislación nesta materia.

Exercer as accións xudiciais ou extraxudiciais ao seu alcance para defender o nome protexido pola DOP ou IXP fronte á súa utilización ilexítima, que constitúan actos de competencia desleal ou outros usos indebidos.

b) Propor as modificacións do prego de condicións ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente.

c) Levar os rexistros de carácter interno exixidos polas normas técnicas de cada entidade, así como colaborar co Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente no mantemento dos rexistros oficiais relacionados coa DOP ou IXP.

d) Colaborar co Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente e órganos competentes das comunidades autónomas, en particular, nas súas actuacións de control oficial.

e) Con independencia das denuncias que se poidan presentar ante outras autoridades administrativas ou órganos xudiciais, denunciar ante o Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente prácticas non conformes co establecido no prego de condicións e na normativa legal vixente relacionada co ámbito de aplicación da presente lei, con independencia das denuncias que se poidan presentar ante outras autoridades administrativas ou órganos xudiciais.

f) Cualificar cada anada ou colleita no caso das DOP ou IXP de viños.

g) Aplicar uns estatutos que obriguen os seus membros, entre outros, ao seguinte:

1.º A aplicar as normas adoptadas pola entidade de xestión en materia de notificación da produción, comercialización e protección do ambiente;

2.º A facilitar a información solicitada pola entidade de xestión con fins estatísticos e seguimento da produción e comercialización;

3.º A someterse ao réxime de control interno que, se for o caso, estatutariamente se estableza;

4.º A responder dos incumprimentos das obrigacións previstas nos estatutos, así como facilitar a supervisión do seu cumprimento, e

5.º A remitir as declaracións ou informes a que estean obrigados.

As anteriores funcións deberanse realizar de acordo coa normativa nacional e europea e, en ningún caso, se deberá facilitar ou dar lugar a condutas contrarias á competencia incompatibles cos artigos 101 e 102 do Tratado de funcionamento da Unión Europea.

Artigo 17. *Réxime xurídico.*

As entidades de xestión poderán adoptar a forma de corporación de dereito público con plena capacidade para o cumprimento dos seus fins. Para estes efectos:

a) Relacionaranse coa Administración xeral do Estado para efectos desta lei a través do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente.

b) Adquirirán personalidade xurídica desde que se constitúan os seus órganos de goberno.

c) Rexeranse polo dereito privado. Non obstante, as súas actuacións deberanse axustar ao disposto na presente lei, aos regulamentos que a desenvolvan, á normativa europea que sexa de aplicación, aos seus estatutos e, no exercicio de potestades ou funcións públicas, ao dereito administrativo.

d) Estarán integradas polos operadores inscritos nos rexistros oficiais da DOP ou IXP correspondente.

e) Elaborarán e aprobarán uns estatutos que deberán ser sometidos, para a súa aprobación administrativa, ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente e que deberán incluír, ao menos, os seus fins e funcións, organización, dereitos e obrigacións dos operadores que os integren, réxime económico e financeiro, control interno, de existir, e réxime disciplinario. O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente con carácter previo a denegar os estatutos someteraos ao ditame do Consello de Estado.

f) A estrutura e funcionamento deberán ser democráticos. Para tales efectos poderanse entender os sistemas de representación baseados no voto ponderado.

g) Realizarán calquera outra función que, con independencia das establecidas na presente lei, lles atribúa o ordenamento xurídico, os seus estatutos ou resulten do prego de condicións da DOP ou IXP que sexan compatibles coa súa natureza e coa normativa vixente.

h) Ademais das funcións recollidas no artigo 16, poderán realizar as seguintes, que deberán levar a cabo de acordo coa normativa nacional e europea e, en ningún caso, se deberá facilitar ou dar lugar a condutas contrarias á competencia incompatibles cos artigos 101 e 102 do Tratado de funcionamento da Unión Europea:

1.º Levar os rexistros oficiais exixidos polas normas de aplicación, incluídos os rexistros de operadores.

2.º Adoptar, nos termos previstos na política agrícola común e no marco do prego de condicións aplicable a cada DOP ou IXP, para cada campaña, segundo criterios de defensa e mellora da calidade, os límites máximos de produción e de transformación ou a autorización de calquera aspecto de conxuntura anual que poida influír nestes procesos. As ditas decisións faranse públicas de forma que se garanta a súa posibilidade de acceso a todos os interesados e comunicaranse ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente quen, cando proceda, comunicará á Comisión as medidas adoptadas.

3.º Emitir certificados de produto ou operador acollido á DOP ou IXP por requirimento do interesado que o solicite.

4.º Establecer os requisitos mínimos que deben cumprir as etiquetas comerciais, que se comunicarán ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente e se farán públicos de forma que se garanta a súa posibilidade de acceso a todos os interesados.

5.º Establecer os requisitos e xestionar contraetiquetas, precintos e outras marcas de garantía.

6.º Realizar todas aquelas funcións que lles sexan expresamente asignadas polo Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente relacionadas coas DOP e IXP, excluído o control oficial, salvo nas condicións previstas no artigo 23, en relación cos intereses tutelados pola figura de protección.

As resolucións que se adopten respecto do exercicio destas funcións poderán ser obxecto de impugnación en vía administrativa ante o Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente.

Artigo 18. *Financiamento.*

As entidades de xestión poderán exixir contribucións económicas aos operadores para financiar o custo derivado das súas normas de organización e funcionamento.

Artigo 19. *Obrigacións de información e control.*

As entidades de xestión facilitarán ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente a información que regulamentariamente se estableza e someteranse ao seu control.

Artigo 20. *Ámbito xeográfico.*

Cando o ámbito xeográfico dunha organización interprofesional agroalimentaria coincida coa zona de produción e elaboración dunha DOP ou IXP e a dita organización interprofesional se encontre regulada ao abeiro do disposto na Lei 38/1994, do 30 de decembro, de organizacións interprofesionais agroalimentarias, e estea, ademais, recoñecida para o mesmo produto que o da DOP ou IXP, e co mesmo requisito de paridade entre os diferentes subsectores, poderase establecer, por solicitude da dita organización interprofesional, que a representación no órgano de goberno da entidade de xestión e a súa composición sexa a establecida na Xunta Directiva da Organización Interprofesional.

CAPÍTULO V

O control das denominacións de orixe protexidas e indicacións xeográficas protexidas*Artigo 21. Autocontrol.*

1. Os operadores, en todas e cada unha das etapas de produción e elaboración, deberán establecer un sistema documentado de autocontrol das operacións do proceso produtivo que se realicen baixo a súa responsabilidade, co fin de cumprir o establecido na lexislación específica correspondente e asegurar o cumprimento do prego de condicións dos produtos, así como calquera outra disposición que lles sexa de aplicación.

2. Os operadores deberán conservar a documentación referida ao autocontrol durante un período mínimo de cinco anos, que se deberá ampliar en función da vida útil do produto.

3. As entidades de xestión poderán establecer, no marco do control interno, sistemas de consultoría e asesoramento orientados a facilitar aos operadores o cumprimento do prego de condicións dun produto.

Artigo 22. O control oficial.

1. O control oficial das DOP e IXP antes da comercialización consistirá na verificación do cumprimento do prego de condicións dun produto. Afectará todas as etapas e actividades que se recollan nel, incluídos, se for o caso, a produción, a manipulación, a clasificación, a elaboración, a transformación, a conservación, o envasado, o almacenamento, a etiquetaxe, a presentación e o transporte.

2. O control oficial aplicarase tamén a todos os produtos e elementos que interveñan nos procesos que forman parte da cadea: materias primas, ingredientes, produtos semiacabados ou intermedios e produtos terminados; os procesos e equipamentos tecnolóxicos de fabricación, elaboración e tratamento de alimentos; os medios de conservación e de transporte; así como a etiquetaxe, presentación e publicidade dos alimentos.

3. O control oficial consistirá na inspección dos locais, instalacións e explotacións relacionados co produto amparado pola figura de DOP ou IXP, na toma de mostras e na súa análise, e no exame documental. Tamén se aplicará á verificación da planificación e execución dos sistemas de autocontrol e control interno e dos seus rexistros documentais.

4. O control oficial aterase aos principios de legalidade, proporcionalidade, seguridade, contradición, axilidade e simplificación administrativa.

5. O control oficial é competencia do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente. O sistema de control para cada DOP ou IXP será establecido logo de consulta á entidade de xestión.

Artigo 23. Delegación de tarefas de control oficial.

1. O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente poderá delegar determinadas tarefas de control relacionadas coa verificación do cumprimento do prego de condicións antes da comercialización nun ou en varios organismos de control que actúen como organismos de certificación de produto, de conformidade co establecido na normativa europea sobre os controis oficiais.

2. Os organismos de control que actúen como organismos de certificación de produto deberán estar acreditados de conformidade coa norma UNE-EN ISO/IEC 17065:2012 ou norma que a substitúa. Mentres obteñen a acreditación, o Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente poderá conceder autorizacións provisionais de doce meses para tales organismos.

3. No caso de que os organismos de certificación coñezan irregularidades durante o seu labor de control, procederán á súa denuncia ante a autoridade competente.

4. O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente poderá retirar ou suspender a delegación se os organismos de control non están realizando correctamente as tarefas que lles foron asignadas, en particular nos supostos da comisión de infracción grave ou moi grave tipificadas no número 2 do artigo 31 e no número 2 do artigo 32 desta lei. A delegación retirarase sen demora se o organismo de control non toma medidas correctoras adecuadas e oportunas.

5. Corresponderá ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente a supervisión do labor realizado polos organismos delegados.

Artigo 24. *O control interno das entidades de xestión.*

1. As entidades de xestión poderán establecer nos seus estatutos un sistema de control interno destinado ao seguimento do cumprimento das obrigacións asumidas polos operadores, incluídas no prego de condicións.

2. Cando a entidade de xestión estea constituída como corporación de dereito público, os informes derivados da aplicación do sistema de control interno, relativos ao incumprimento do prego de condicións por parte dalgún operador, poderán ter a consideración de solicitude de iniciación de procedemento sancionador por petición razoada doutro órgano, previsto no artigo 69 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común. Para tal efecto, a programación anual do control interno aplicado deberá ser aprobada polo Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente.

3. Adicionalmente ao previsto no número anterior, cando a entidade de xestión estea constituída como corporación de dereito público, os feitos relativos ao incumprimento do prego de condicións por parte dalgún operador constatados polo persoal da estrutura encargada do control interno terán presunción de certeza e constituirán proba documental pública para efectos da súa valoración no procedemento sancionador sen prexuízo das probas que en defensa dos seus dereitos ou intereses poida sinalar ou achegar o interesado. Para tal efecto, a estrutura deberá estar acreditada de conformidade coa norma UNE-EN ISO/IEC 17020/2012 e comunicará ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, con regularidade e sempre que este o pida, os resultados dos controis levados a cabo. Se os resultados dos controis revelan ou fan sospeitar un incumprimento, a estrutura informará inmediatamente disto a autoridade competente.

4. Corresponderá ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente a supervisión da aplicación do sistema de control interno por parte das entidades de xestión.

O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente poderá retirar a presunción de certeza e consideración de proba documental pública, prevista no número terceiro do presente artigo, se os resultados dunha auditoría ou dunha inspección revelan que a estrutura encargada do control interno non o está realizando adecuadamente. Retirarase sen demora se a estrutura encargada do control interno non toma medidas correctoras adecuadas e oportunas.

Artigo 25. *Obrigacións dos operadores, das entidades de xestión e dos organismos de control.*

1. Todos os operadores, as súas entidades de xestión, así como os organismos de control en que se delegasen determinadas tarefas estarán obrigados a conservar a documentación que estableza a normativa aplicable en cada caso en condicións que permitan a súa comprobación e por un tempo mínimo de cinco anos, que poderán ser máis até o final da vida útil do produto.

2. Os operadores estarán obrigados a:

a) Cumprir co prego de condicións da DOP ou IXP, así como coas normas necesarias para a súa correcta aplicación.

b) Subministrar toda clase de información sobre instalacións, produtos, servizos ou sistemas de produción ou elaboración, permitindo a comprobación directa no marco do control oficial.

c) Mostrar a documentación administrativa, industrial, mercantil e contable relativa á súa actividade que se considere necesaria para o desenvolvemento das actuacións de control oficial.

d) Facilitar que se obteña copia ou reprodución da referida documentación.

e) Permitir que se practique a oportuna toma de mostras ou calquera outro tipo de control ou ensaio sobre os produtos ou mercadorías que elaboren, distribúan ou comercialicen, e sobre as materias primas, aditivos ou materiais que utilicen, no marco de control oficial.

f) Facilitar os medios materiais e humanos necesarios de que dispoñan para o desenvolvemento das actuacións de control oficial.

g) Notificar os datos necesarios para a súa correspondente inscrición nos rexistros levados polas entidades de xestión que se poidan establecer mediante disposicións de organización e funcionamento das entidades de xestión ou mediante norma regulamentaria. Cando non exista entidade de xestión, estará obrigados a notificar tales datos ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente.

h) Comunicar as etiquetas comerciais ante o órgano de xestión ao menos quince días antes da súa posta en circulación. Ante tal comunicación, o órgano de xestión poderá presentar observacións no caso de ter establecido os requisitos previstos no número 4.º da letra h) do artigo 17 desta lei.

i) Colaborar coas entidades de xestión e outras autoridades competentes para defender e promocionar a DOP ou IXP e os produtos amparados.

j) Contribuír economicamente ao financiamento das entidades de xestión para o desenvolvemento das funcións que lle son propias, de acordo no previsto nos artigos 18 e 24.

3. As entidades de xestión están obrigadas a:

a) Subministrar toda a información que requiran os servizos de inspección.

b) Mostrar toda a documentación administrativa e contable relativa á súa xestión que considere necesaria a inspección para o desenvolvemento das súas actuacións.

c) Colaborar cos servizos de inspección de control oficial.

d) Denunciar á autoridade competente as irregularidades que coñezan e, en particular, as detectadas mediante o seu control interno.

e) Levar ao día os libros e rexistros, así como realizar as declaracións que regulamentariamente se establezan.

f) Publicar os acordos e decisións de carácter xeral.

4. Os organismos de control están obrigados a:

a) Denunciar ante a autoridade competente as irregularidades encontradas na realización das súas tarefas de control.

b) Colaborar coa autoridade competente para o control oficial.

c) Informar das actuacións realizadas nas condicións que regulamentariamente se establezan, poñendo á disposición do control oficial as actuacións realizadas en cumprimento das tarefas delegadas.

d) Informar dos operadores que controlan, en desenvolvemento das súas funcións de certificación.

e) Levar ao día os libros e rexistros, así como realizar as declaracións que regulamentariamente se establezan.

CAPÍTULO VI

Inspección e réxime sancionador

Artigo 26. *Principios xerais.*

1. Para os efectos desta lei, consideraranse infraccións administrativas as que se tipifican nos artigos seguintes como leves, graves e moi graves.

2. O exercicio da potestade sancionadora en execución do disposto nesta lei corresponderá ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, e será conforme o disposto no capítulo II do título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

3. Cando os servizos do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente no exercicio das súas funcións de control oficial aprecien que poden existir riscos para a saúde das persoas, a saúde animal e vexetal, incluído o material de reprodución vexetal, o ambiente ou incumprimento da lexislación en materia de calidade comercial ou consumo, trasladarán a parte correspondente das actuacións ás autoridades competentes.

Artigo 27. *Os inspectores como axentes da autoridade.*

1. No exercicio das súas funcións de control, os funcionarios que realicen as tarefas de inspección terán o carácter de axente da autoridade, cos efectos do número 3 do artigo 137 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e poderán solicitar o apoio de calquera autoridade, así como das forzas e corpos de seguridade estatais, autonómicas ou locais.

2. Os inspectores poderán acceder directamente ás explotacións, locais, instalacións e medios de transporte, e á documentación administrativa, industrial, mercantil e contable das empresas que inspeccionen cando o consideren necesario no curso das súas actuacións que, en todo caso, terán carácter confidencial.

3. Os inspectores están obrigados de modo estrito a cumprir o deber de segredo profesional. O incumprimento deste deber será sancionado conforme os preceptos de regulamento de réxime disciplinario correspondente.

Artigo 28. *Acta de inspección.*

1. Nas actuacións de inspección, o inspector redactará a acta en que constarán os datos relativos da empresa ou explotación inspeccionada e da persoa ante quen se realiza a inspección.

2. Na acta faranse constar, ademais, as evidencias constatadas, as medidas que ordene o inspector e todos os feitos relevantes para a inspección, en especial os que poidan ter incidencia nun eventual procedemento sancionador.

3. A acta de inspección será asinada polo inspector e polo titular da empresa ou explotación suxeita a inspección, ou polo seu representante legal ou persoa responsable e, en defecto destes, por calquera empregado. Deixarase copia da acta debidamente identificada ao inspeccionado. Cando as persoas anteriormente citadas se neguen a intervir na acta, esta será autorizada coa sinatura dunha testemuña, se for posible, sen prexuízo de exixir as responsabilidades contraídas por tal negativa. A acta será autorizada coa sinatura do inspector, en todo caso.

4. As actas formalizadas de acordo co establecido nos números anteriores gozarán de presunción de certeza, sen prexuízo das probas que en defensa dos seus respectivos dereitos poidan achegar os propios interesados.

5. A dita acta remitirase ao órgano competente para iniciar as actuacións, dilixencias ou procedementos oportunos, incluído, se for o caso, o procedemento sancionador.

Artigo 29. Medidas cautelares.

1. A autoridade competente, mediante acordo motivado, poderá adoptar as medidas cautelares que considere necesarias en relación coas infraccións graves e moi graves previstas nesta lei, para evitar o mantemento dos efectos da infracción e satisfacer as exigencias dos intereses xerais.

2. Os inspectores, por razóns de urxencia e para protexer provisionalmente os intereses implicados, poderán inmovilizar de maneira cautelar as mercadorías, produtos, envases, etiquetas e outros elementos relacionados con algunha das infraccións graves ou moi graves previstas nesta lei, sempre que exista un risco de dano ás persoas, aos animais ou ao ambiente, ou poidan supor unha posible fraude ou engano ao consumidor, e farán constar na acta tanto o obxecto como os motivos da intervención.

3. As medidas cautelares adoptadas polos inspectores deberán ser confirmadas, modificadas ou levantadas, nun prazo non superior a quince días, pola autoridade competente. As medidas cautelares perderán o seu efecto se, transcorrido o citado prazo, non se produce un pronunciamento expreso.

4. Se se inicia un procedemento sancionador, as medidas cautelares deberán ser confirmadas ou modificadas de forma expresa polo órgano competente para resolver o procedemento. Non obstante, por razóns de urxencia inaprazable, a confirmación ou modificación das citadas medidas poderá acordala o órgano competente para iniciar o procedemento sancionador ou o instrutor.

5. Cando a presunta infracción detectada sexa imputable a unha entidade de xestión, ou a un organismo de control que actúe como organismo de certificación de produto, o órgano competente para incoar o procedemento sancionador poderá acordar a suspensión cautelar do recoñecemento da indicada entidade de xestión ou da delegación de determinadas tarefas no organismo de control, propoñendo á autoridade competente para a súa designación ou recoñecemento que estableza o sistema de xestión ou de control que o substitúa mentres se substancia o procedemento sancionador.

6. En todo caso, as medidas previstas neste artigo poderán ser alzadas ou modificadas, de oficio ou por instancia de parte, durante a tramitación do procedemento por acordo motivado da autoridade que resolva. As ditas medidas extinguiranse coa eficacia da resolución administrativa que poña fin ao procedemento correspondente.

7. Se existen gastos ocasionados polas medidas adoptadas serán por conta, segundo o caso, dos operadores, dos organismos de control ou das entidades de xestión.

8. As medidas cautelares deberanse axustar en intensidade, proporcionalidade e necesidades aos obxectivos que se pretendan garantir, ponderando os intereses en xogo e elixindo as que menos prexudiquen á liberdade de circulación de bens, de empresa ou doutros dereitos afectados.

Artigo 30. Infraccións leves.

Considéranse infraccións leves:

a) A non presentación dos rexistros ou libros rexistro ou documentación, cuxa tenza nas instalacións inspeccionadas sexa preceptiva, cando foren requiridos para o seu control en actos de inspección, sempre que se considere unha omisión de carácter ocasional.

b) As inexactitudes ou erros de cantidade de carácter ocasional nos rexistros, nos documentos de acompañamento, nas declaracións ou, en xeral, na documentación que sexa preceptiva, cando a diferenza entre a cantidade consignada neles e a correcta non supere un cinco por cento desta última.

c) O atraso nas anotacións dos rexistros, a presentación de declaracións e, en xeral, a documentación que sexa preceptiva cando non transcorrese máis dun mes desde a data en que se debeu practicar o primeiro asento non reflectido ou a data límite para presentar a declaración ou documentación, sempre que se considere un erro ou omisión de carácter ocasional.

d) A falta de comunicación de calquera variación que afecte os datos subministrados no momento da inscrición nos rexistros oficiais, cando non transcorrese máis dun mes desde que acabou o prazo fixado.

e) A subministración incompleta á Administración competente ou ao organismo de control de información ou documentación necesarias para as funcións de inspección e control.

f) A expresión en forma distinta á indicada no respectivo prego de condicións ou na normativa específica de indicacións obrigatorias ou facultativas na etiquetaxe ou na presentación dos produtos regulados nesta lei.

g) A aplicación en forma distinta á legalmente establecida, salvo no previsto nas infraccións graves, de tratamentos, prácticas ou procesos autorizados na elaboración ou transformación dos produtos regulados nesta lei.

h) O traslado físico das mercadorías intervidas cautelarmente sen autorización do órgano competente, sempre que non se violen os precintos nin as mercadorías saian das instalacións en que foron intervidas, salvo causas de forza maior debidamente xustificadas.

i) A non presentación de etiquetas comerciais á entidade de xestión, cando esta teña recoñecida tal función.

Artigo 31. *Infraccións graves.*

1. Considéranse infraccións graves as seguintes:

a) A falta dos rexistros ou libros rexistro ou documentos de acompañamento, declaracións ou, en xeral, calquera documentación que sexa preceptiva, así como os erros, inexactitudes ou omisións neles que afecten as características dos produtos ou mercadorías consignados.

b) As inexactitudes ou erros de cantidade nos rexistros, nos documentos de acompañamento, nas declaracións ou, en xeral, na documentación que sexa preceptiva, cando a diferenza entre a cantidade consignada e a real supere un cinco por cento.

c) O atraso nas anotacións dos rexistros, na presentación de declaracións e, en xeral, da documentación que sexa preceptiva cando transcorrese máis dun mes desde a data en que se debeu practicar o primeiro asento non reflectido ou a data límite para presentar a declaración ou documentación.

d) O incumprimento da obrigaçión de remitir información ou documentación á Administración competente ou ao organismo de control no prazo establecido; a achega de datos falsos, así como a dilación e oposición á toma de mostras necesarias para a inspección.

e) A falta de etiquetas, a omisión nelas de indicacións obrigatorias ou a súa rotulación de forma non indeleble cando foren preceptivas para aqueles produtos amparados por unha DOP ou IXP.

f) A utilización na etiquetaxe, presentación ou publicidade dos produtos regulados nesta lei de denominacións, indicacións, cualificacións, expresións ou signos que non cumpran co establecido na normativa específica da DOP ou IXP ou induzan a confusión, salvo o previsto nas infraccións moi graves.

g) O incumprimento das normas específicas da DOP ou IXP sobre características, prácticas de produción, elaboración, transformación, conservación, almacenamento, transporte, etiquetaxe, envasado ou presentación.

h) A tenza de maquinaria, instalacións ou substancias prohibidas ou non autorizadas no prego de condicións cando sexa preceptiva a súa autorización, para a elaboración ou almacenamento dos produtos, nas instalacións ou almacéns das empresas produtoras, elaboradoras ou envasadoras.

i) A manipulación ou disposición en calquera forma de mercadorías intervidas cautelarmente sen contar coa preceptiva autorización.

j) A expedición, comercialización ou circulación de produtos amparados por unha DOP ou IXP ou as súas materias primas sen estar provistos das contraetiquetas, precintos

numerados ou calquera outro medio de control establecido para o tipo de protección correspondente.

k) A produción, elaboración, envasado, etiquetaxe ou comercialización de produtos amparados por unha DOP ou IXP en establecementos, explotacións, parcelas, instalacións ou industrias non inscritas nos rexistros da correspondente DOP ou IXP.

l) A existencia de produtos ou de materias primas necesarias para a obtención do produto en instalacións inscritas sen a preceptiva documentación que recolla a súa orixe como produto amparado pola DOP ou IXP, ou a existencia na instalación de documentación que acredite unhas existencias de produtos ou materias primas necesarias para a súa obtención, sen a contrapartida destes produtos, admitíndose unha tolerancia do dous por cento en máis ou menos, con carácter xeral, e do un por cento para as denominacións de orixe cualificadas.

m) O incumprimento da prohibición de introducir en instalacións inscritas nunha DOP ou IXP produtos procedentes de plantacións ou instalacións non inscritas nela, se tal condición se encontra reflectida no prego de condicións.

2. Para os organismos de control que actúen como organismos de certificación de produto e os seus axentes de inspección, ensaio e certificación constituirán infraccións graves as seguintes:

a) A expedición de certificados ou informes cuxo contido non se axuste á realidade dos feitos.

b) A realización de controis, inspeccións, ensaios ou probas de forma incompleta ou con resultados inexactos por unha insuficiente constatación dos feitos ou pola deficiente aplicación de normas técnicas.

c) O atraso superior a un mes, da información ou documentación a que estean obrigados por disposición legal.

3. No que respecta ás entidades de xestión, constituirá infracción grave o atraso superior a un mes na presentación das declaracións, informacións ou documentación a que estean obrigados por disposición legal.

Artigo 32. *Infraccións moi graves.*

1. Considéranse infraccións moi graves as seguintes:

a) As coaccións, ameazas, inxurias, represalias, agresións ou calquera outra forma de presión ás persoas responsables ou ao seu equipo técnico encargadas das funcións de inspección ou vixilancia administrativa, sempre que non sexan constitutivas de delitos ou faltas.

b) A negativa absoluta ao exercicio da función inspectora.

c) A negativa a subministrar información, documentación ou declaracións cando fose requirido para isto pola Administración competente ou polo organismo de control.

d) A utilización, cando non se teña dereito a isto, de indicacións, nomes, nomes comerciais, marcas, símbolos ou emblemas que fagan referencia aos nomes amparados por unha DOP ou IXP, ou que, pola súa similitude fonética ou gráfica cos nomes protexidos ou cos signos ou emblemas que sexan característicos, poidan inducir a confusión sobre a natureza, calidade ou orixe xeográfica dos produtos agrarios e alimentarios, aínda que vaian precedidos polos termos «tipo», «estilo», «xénero», «imitación», «sucedáneo» ou outros análogos.

e) O uso dos nomes protexidos en produtos aos cales expresamente se lles negase, así como o incumprimento do preceptuado nos números 2 e 3 do artigo 13.

f) A indebida tenza, negociación ou utilización de documentos, etiquetas, contraetiquetas, precintas e outros elementos de identificación propios da DOP ou IXP, recollidos no prego de condicións ou utilizados no seu control.

Exclusivamente para os supostos de indebida tenza ou utilización de etiquetas, contraetiquetas, precintas e outros elementos de identificación poderase establecer unha marxe de tolerancia dun máximo do tres por cento.

g) A produción ou elaboración dos produtos amparados por unha DOP ou IXP con materias primas cunha orixe non autorizada no correspondente prego de condicións.

h) A ausencia nas etiquetas e presentación dos produtos agroalimentarios de DOP e IXP dos elementos suficientes para diferenciar claramente a súa cualificación e procedencia, co fin de evitar producir confusión nos consumidores derivada da utilización dunha mesma marca, nome comercial ou razón social na comercialización de tales produtos correspondentes a distintas DOP e IXP ou procedentes de diferentes ámbitos xeográficos.

2. Para os organismos de control que actúen como organismos de certificación de produtos e os seus axentes de inspección, ensaio e certificación constituirán infraccións moi graves as seguintes:

a) As tipificadas no número 2 do artigo 31 desta lei cando delas resulte un dano moi grave ou derive un perigo moi grave e inminente para as persoas, a flora, a fauna ou o ambiente.

b) A falta de subministración de datos ou achega de datos falsos nas declaracións, información ou documentación a que estean obrigados por disposición legal ou fosen requiridos para isto pola Administración competente.

3. No que respecta ás entidades de xestión, constituirá infracción moi grave, a achega á Administración competente de datos falsos ou non subministrar, cando fosen requiridas para isto pola Administración competente, as declaracións, información ou documentación a que estean obrigadas por disposición legal.

Artigo 33. *Responsabilidade polas infraccións.*

1. Serán responsables das infraccións aqueles que por acción ou omisión participasen nelas, mesmo a título de simple negligencia.

2. Salvo que a normativa europea prevexa un réxime diferente, das infraccións en produtos envasados serán responsables as firmas ou razóns sociais, incluído o distribuidor, que figuren na etiqueta, ben nominalmente ou mediante calquera indicación que permita a súa identificación certa. Exceptúanse os casos en que se demostre falsificación ou mala conservación do produto polo tedor sempre que se especifiquen na etiquetaxe as condicións de conservación.

Así mesmo, será responsable solidario o elaborador, fabricante ou envasador que non figure na etiqueta se se proba que coñecía a infracción cometida e prestou o seu consentimento.

No caso de que se falsificasen as etiquetas, a responsabilidade corresponderá ao falsificador e a aqueles que, coñecendo a falsificación, comercialicen os produtos. No caso de mala conservación do produto, a responsabilidade será do causante desta.

3. Das infraccións en produtos a granel, ou envasados sen etiqueta, ou cando na etiqueta non figure ningunha firma ou razón social, será responsable o seu tedor, excepto cando se poida identificar de maneira certa a responsabilidade dun tedor anterior, todo isto sen prexuízo da responsabilidade que corresponda ao actual.

4. Cando o cumprimento das obrigacións previstas nesta lei corresponda a varios suxeitos conxuntamente, ou se a infracción é imputable a varios e non resulta posible determinar o grao de participación de cada un deles, todos responderán de forma solidaria do incumprimento ou das infraccións que, se for o caso se cometan, así como das sancións que se impoñan.

5. Das infraccións cometidas polas persoas xurídicas, polos organismos de control que actúen como organismo de certificación e polas entidades de xestión responderán subsidiariamente os administradores ou titulares deles que non realizasen os actos

necesarios que sexan da súa responsabilidade para o cumprimento das obrigacións infrinxidas, consentisen o incumprimento por aqueles que dependan deles ou adoptasen acordos que fixesen posible as infraccións.

6. Tamén responderán subsidiariamente os técnicos responsables da elaboración dos produtos ou do seu control, respecto das infraccións directamente relacionadas coa súa actividade profesional.

7. Sen prexuízo das sancións que procedan, os responsables das infraccións quedarán obrigados a indemnizar os danos e perdas que como consecuencia delas se causasen, que serán determinados polo órgano competente para impor a sanción.

Artigo 34. *Sancións.*

1. As infraccións leves serán sancionadas con apercibimento ou multa de até 2.000,00 euros. Este importe poderá superarse até alcanzar o valor do beneficio ilícito obtido ou das mercadorías ou produtos obxecto de infracción, correspondente ao exercicio económico inmediatamente anterior ao da iniciación do procedemento sancionador.

2. As infraccións graves serán sancionadas con multa comprendida entre 2.000,01 e 30.000,00 euros. Esta cantidade poderá superarse até alcanzar o quíntuplo do valor do beneficio ilícito obtido, ou das mercadorías ou produtos obxecto de infracción, correspondente ao exercicio económico inmediatamente anterior ao da iniciación do procedemento sancionador.

3. As infraccións moi graves serán sancionadas con multa comprendida entre 30.000,01 e 300.000 euros. Esta cantidade poderá superarse até alcanzar o décuplo do valor do beneficio ilícito obtido, ou das mercadorías ou produtos obxecto de infracción, correspondente ao exercicio económico inmediatamente anterior ao da iniciación do procedemento sancionador.

4. Os límites mínimos das sancións establecidos nos números anteriores poderán ser reducidos até nun cincuenta por cento cando das circunstancias económicas do infractor se deduza que a sanción é demasiado onerosa para el en virtude do volume ou valor da mercadoría afectada pola infracción e do volume de vendas ou produción e a posición da empresa infractora no sector, non se producisen graves efectos prexudiciais para os intereses dos consumidores e non exista reincidencia.

5. Cando as infraccións graves sexan cometidas por operadores acollidos a DOP ou IXP e afecten estas, poderase impor como sanción accesoria a perda temporal do uso delas por un prazo máximo de tres anos. Se se trata de infraccións moi graves, poderase impor como sanción accesoria a perda temporal por un prazo máximo de cinco anos.

6. As sancións previstas nesta lei serán compatibles coa perda ou retirada de dereitos económicos previstos na normativa europea ou nacional.

Artigo 35. *Medidas complementarias.*

Cando se interviñesen cautelaramente mercadorías, produtos, envases ou etiquetas relacionados coa infracción sancionada, a autoridade a que corresponda resolver o procedemento sancionador acordará o seu destino. En todo caso, os gastos orixinados serán por conta do infractor, incluída a indemnización que se deba aboar ao propietario da mercadoría comisada cando este non sexa o infractor.

Artigo 36. *Gradación das sancións.*

1. Para a determinación concreta da sanción que se impoña, entre as asignadas a cada tipo de infracción, tomaranse en consideración os seguintes criterios:

- a) A existencia de intencionalidade ou de simple negligencia.
- b) A concorrencia de varias infraccións que se sancionen no mesmo procedemento.

c) A natureza dos prexuízos causados; en particular, o efecto prexudicial que a infracción puidese producir sobre os intereses económicos dos consumidores, os prezos, o consumo ou, se for o caso, o prestixio da DOP ou IXP.

d) A reincidencia, por comisión no termo de tres anos de máis dunha infracción da mesma natureza cando así se declarase por resolución firme.

e) O volume de vendas ou produción e a posición da empresa infractora no sector.

f) O recoñecemento da infracción e a emenda da falta ou dos efectos dela antes de que se resolva o correspondente procedemento sancionador.

g) O volume e valor das mercadorías ou produtos afectados pola infracción.

h) A contía do beneficio ilícito obtido.

2. A contía da sanción poderase minorar motivadamente cando os feitos constitutivos da infracción sancionada ocasionen, ao mesmo tempo, a perda ou reintegro dos beneficios comunitarios ou nacionais.

3. Cando na instrución do correspondente procedemento sancionador se determine a contía do beneficio ilícito obtido pola comisión das infraccións, a sanción que se impoña en ningún caso poderá ser inferior na súa contía a este.

Artigo 37. *Prescripción e caducidade.*

1. As infraccións moi graves prescribirán aos tres anos, as graves aos dous anos, e as leves ao ano, contado desde a data de comisión da infracción.

2. As sancións impostas por infraccións moi graves prescribirán aos tres anos; as impostas por infraccións graves aos dous anos; e as impostas por infraccións leves ao ano, contado desde o día seguinte a aquel en que adquira firmeza a resolución pola que se impón a sanción.

3. Caducará a acción para perseguir infraccións cando, coñecida pola Administración a existencia dunha infracción e finalizadas as dilixencias dirixidas ao esclarecemento dos feitos, transcorra un ano sen que a autoridade competente ordene incoar ningún procedemento en relación coa infracción. En caso de caducidade do procedemento este número non será de aplicación.

Para estes efectos, cando exista toma de mostras, as actuacións da inspección entenderanse finalizadas despois de practicada a análise inicial.

As solicitudes de análises contraditorias e dirimentes que sexan necesarias interromperán os prazos de caducidade até que se practiquen.

4. O prazo máximo para resolver o procedemento sancionador e notificar a resolución expresa do procedemento sancionador polas infraccións establecidas na presente lei será de dez meses.

5. A toma de mostras e análises efectuadas, así como os actos, documentos e trámites cuxo contido se mantivese igual de non ter caducado o procedemento anterior poderanse conservar e producir efectos no novo procedemento sancionador.

Artigo 38. *Órganos competentes en materia sancionadora.*

Serán competentes para a imposición de sancións os seguintes órganos no que respecta á DOP ou IXP:

a) O director xeral da Industria Alimentaria, cando a contía total da sanción non supere os 150.000,00 euros.

b) O secretario xeral de Agricultura e Alimentación, cando a dita contía exceda os 150.000,01 euros e non supere os 500.000,00 euros.

c) O ministro de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, cando a dita contía exceda os 500.000,01 euros e non supere 1.000.000,00 euros.

d) O Consello de Ministros, cando a dita contía exceda os 1.000.000,01 euros.

Disposición adicional primeira. *Corporacións de dereito público.*

1. Créanse as seguintes corporacións de dereito público:

A Corporación de dereito público «Consello Regulador da Denominación de Orixe Cualificada “Rioja”».

A Corporación de dereito público «Consello Regulador da Denominación de Orixe Protexida “Cava”».

A Corporación de dereito público «Consello Regulador da Denominación de Orixe Protexida “Jumilla”».

A Corporación de dereito público «Consello Regulador da Denominación de Orixe Protexida “Calasparra”».

A Corporación de dereito público «Consello Regulador da Denominación de Orixe Protexida “Idiazabal”».

A Corporación de dereito público «Consello Regulador da Denominación de Orixe Protexida “Jamón de Huelva”».

A Corporación de dereito público «Consello Regulador da Denominación de Orixe Protexida “Guijuelo”».

A Corporación de dereito público «Consello Regulador da Indicación Xeográfica Protexida “Carne de Ávila”».

A Corporación de dereito público «Consello Regulador da Indicación Xeográfica Protexida “Espárrago de Navarra”».

2. Regulamentariamente estableceranse as condicións e o procedemento para a creación de consellos reguladores como corporacións de dereito público distintos dos que se crean por esta disposición adicional. A resolución do dito procedemento corresponderá ao titular do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente e procederase á súa creación mediante orde ministerial que deberá ser publicada no «Boletín Oficial del Estado».

3. Os órganos de goberno dos consellos reguladores que existan no momento da entrada en vigor desta lei continuarán nas súas funcións até a renovación dos ditos órganos de goberno, que deberá ter lugar tras a aprobación dos estatutos regulada na presente lei.

4. Todo o patrimonio, incluíndo bens, dereitos e obrigacións, así como o persoal dos consellos reguladores establecidos antes da entrada en vigor da presente lei pasarán a formar parte dos consellos reguladores creados en aplicación do disposto nesta lei e subrogaranse en todas as titularidades, activos ou pasivos, sen solución de continuidade.

O disposto no parágrafo anterior non afectará os bens e dereitos de carácter patrimonial da Administración xeral do Estado, que se rexerán polo disposto na Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas.

Disposición adicional segunda. *Indicacións relativas ás características dos viños.*

Para efectos da súa protección, e sen prexuízo das competencias que poidan ter as comunidades autónomas en materia de denominacións de orixe e indicacións xeográficas protexidas, establécense as seguintes indicacións relativas ás mencións de envellecemento:

a) Indicacións comúns para os viños acollidos a unha DOP ou IXP correspondentes á categoría 1 do anexo VII, parte II, do Regulamento (UE) n.º 1308/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro de 2013, polo que se crea a organización común de mercados dos produtos agrarios e polo que se derrogan os regulamentos (CEE) n.º 922/72, (CEE) n.º 234/79, (CE) n.º 1037/2001 e (CE) n.º 1234/2007:

«Nobre», que poderán utilizar os viños sometidos a un período mínimo de envellecemento de dezaioito meses en total, en recipiente de madeira de carballo de capacidade máxima de 600 litros ou en botella.

«Anello», que poderán utilizar os viños sometidos a un período mínimo de envellecemento de vinte e catro meses en total, en recipiente de madeira de carballo de capacidade máxima de 600 litros ou en botella.

«Vello», que poderán utilizar os viños sometidos a un período mínimo de envellecemento de trinta e seis meses, cando este envellecemento tivese un carácter marcadamente oxidativo debido á acción da luz, do oxíxeno, da calor ou do conxunto destes factores.

b) Ademais das indicacións reguladas no parágrafo anterior, os viños con DOP correspondentes á categoría 1 do anexo VII, parte II, do Regulamento (UE) 1308/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro, poderán utilizar as seguintes:

«Crianza», que poderán utilizar os viños tintos cun período mínimo de envellecemento de vinte e catro meses, dos cales ao menos seis terán permanecido en bocois de madeira de carballo de capacidade máxima de 330 litros; e os viños brancos e rosados cun período mínimo de envellecemento de dezaoto meses, dos cales ao menos seis terán permanecido en bocois de madeira de carballo da mesma capacidade máxima.

«Reserva», que poderán utilizar os viños tintos cun período mínimo de envellecemento de trinta e seis meses, dos cales terán permanecido ao menos doce en bocois de madeira de carballo de capacidade máxima de 330 litros, e en botella o resto do dito período; os viños brancos e rosados cun período mínimo de envellecemento de vinte e catro meses, dos cales terán permanecido ao menos seis en bocois de madeira de carballo da mesma capacidade máxima, e en botella o resto do dito período.

«Gran reserva», que poderán utilizar os viños tintos cun período mínimo de envellecemento de sesenta meses, dos cales terán permanecido ao menos dezaoto en bocois de madeira de carballo de capacidade máxima de 330 litros, e en botella o resto do dito período; os viños brancos e rosados cun período mínimo de envellecemento de corenta e oito meses, dos cales terán permanecido ao menos seis en bocois de madeira de carballo da mesma capacidade máxima, e en botella o resto do dito período.

c) Indicacións propias dos viños escumosos de calidade. Poderán utilizar as seguintes indicacións:

«Premium» e «reserva», que poderán utilizar os viños escumosos de calidade definidos na normativa europea e os viños escumosos con DOP.

«Gran reserva», que poderán utilizar os viños con DOP «Cava», cun período mínimo de envellecemento de trinta meses contados desde a tiraxe até a degolación.

Disposición adicional terceira. *Termos tradicionais.*

Regúlanse a continuación os termos tradicionais que indican que o viño está acollido a unha DOP ou IXP de viños:

«Viño da terra», que só poderá figurar nun viño pertencente a unha das categorías 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 e 16 do anexo VII, parte II, do Regulamento (UE) 1308/2013, do 17 de decembro, cando estea acollido a unha IXP.

«Viño de calidade de», que só poderá figurar nun viño pertencente a unha das categorías 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 e 16 do anexo VII, parte II, do Regulamento (UE) 1308/2013, do 17 de decembro, cando estea acollido a unha DOP. Os viños identificaranse mediante a mención «viño de calidade de...», seguida do nome da rexión, comarca, localidade ou lugar determinado onde se produzan e elaboren.

«Denominación de orixe», que só poderá figurar nun viño pertencente a unha das categorías 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 e 16 do anexo VII, parte II, do Regulamento (UE) 1308/2013, do 17 de decembro, cando estea acollido a unha DOP e se cumpran, ademais, os seguintes requisitos:

a) O viño deberá gozar dun elevado prestixio no tráfico comercial en atención á súa orixe.

b) A rexión, comarca ou lugar a que se refira a denominación de orixe terán que ter sido recoñecidos previamente como ámbito xeográfico dun viño de calidade con indicación xeográfica cunha antelación de, ao menos, cinco anos.

c) A delimitación xeográfica da DOP deberá incluír exclusivamente terreos de especial aptitude para o cultivo da vide.

«Denominación de orixe cualificada», que só poderá figurar nun viño pertencente a unha das categorías 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 e 16 do anexo VII, parte II, do Regulamento (UE) 1308/2013, do 17 de decembro, cando estea acollido a unha DOP e se cumpran, ademais dos requisitos exixidos para ter «denominación de orixe», os seguintes:

a) A DOP en cuestión deberá ter utilizado obrigatoriamente nos seus viños o termo tradicional «denominación de orixe» durante, ao menos, 10 anos.

b) Os viños deberanse comercializar exclusivamente embotellados desde adegas inscritas no órgano de xestión da DOP e localizadas na súa zona xeográfica delimitada.

c) Os exames analíticos e organolépticos, incluídos na comprobación anual sobre a DOP, deberanse realizar de forma sistemática, por lotes homoxéneos de volume limitado.

d) As adegas inscritas no órgano de xestión da DOP, que deberán ser independentes e separadas, ao menos, por unha vía pública doutras adegas ou locais non inscritos, soamente deberán ter entrada de uva procedente de viñedos inscritos ou mostos ou viños procedentes doutras adegas tamén inscritas na mesma DOP, e nelas deberase elaborar ou embotellar exclusivamente viño con dereito a ela.

e) Dentro da zona de produción da DOP deberán estar delimitados cartograficamente, por cada termo municipal, os terreos que se consideren aptos para producir viños con dereito á denominación de orixe cualificada.

«Viño de pago», que só poderá figurar nun viño pertencente a unha das categorías 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 e 16 do anexo VII, parte II, do Regulamento (UE) 1308/2013, do 17 de decembro, cando estea acollido a unha DOP, e se cumpran ademais os seguintes requisitos:

a) A zona xeográfica da DOP deberá ser un pago, entendendo por tal o lugar ou sitio rural con características edáficas e de microclima propias que o diferencian e distinguen doutros do seu contorno, coñecido cun nome vinculado de forma tradicional e notoria ao cultivo das viñas das cales se obteñen viños con trazos e calidades singulares e cuxa extensión máxima será limitada regulamentariamente pola Administración competente, de acordo coas características propias de cada comunidade autónoma, sen que poida ser igual nin superior á de ningún dos termos municipais en cuxo territorio ou territorios, se foren máis de un, se localice.

Enténdese que existe vinculación notoria co cultivo das viñas cando o nome do pago veña sendo utilizado de forma habitual no mercado para identificar os viños obtidos naquel durante un período mínimo de cinco anos.

b) Os viños deberán ser elaborados e embotellados polas persoas físicas ou xurídicas que, por si mesmas ou polos seus socios, teñan a titularidade das viñas localizadas no pago ou con carácter excepcional e nos supostos que a Administración competente o autorice regulamentariamente, en adegas situadas na proximidade do pago que, en todo caso, deberán estar situadas nalgún dos termos municipais polos cales se estenda o viño de pago ou nos lindeiros.

c) Toda a uva que se destine a estes viños deberá proceder de viñas localizadas no pago e o viño deberase elaborar, almacenar e, se for o caso, criar de forma separada doutros viños.

d) Na elaboración dos viños de pago implantarase un sistema de calidade integral, que se aplicará desde a produción da uva até a posta no mercado dos viños. Este sistema deberá cumprir, como mínimo, os requisitos establecidos para as denominacións de orixe cualificadas.

Disposición adicional cuarta. *Cava cualificado.*

1. Atendendo ás especificidades da Denominación de Orixe Protexida Cava, os operadores vitivinícolas acollidos a ela que elaboren viños amparados procedentes de viñas localizadas nun lugar identificado situado no interior da zona xeográfica delimitada poderán solicitar, para o produto procedente do dito lugar, facer uso da designación «Cualificado» na etiquetaxe, presentación e publicidade deste coa condición de que se cumpra o previsto na disposición adicional terceira desta lei para o termo tradicional «Denominación de orixe cualificada».

O nome do dito lugar poderá figurar a continuación da expresión «Cava» xunto co termo «Cualificado», na súa condición de «unidade xeográfica menor» da zona xeográfica da DOP «Cava».

As condicións específicas para o uso desta mención serán desenvolvidas no prego de condicións da Denominación de Orixe Protexida Cava.

2. A regulación relativa a un lugar vitícola identificado contida no punto anterior poderá ser extensible ás denominacións de orixe cualificadas de viños de ámbito territorial supraautonómico.

Os requisitos específicos de tal regulación deberán ser desenvolvidos no respectivo prego de condicións.

Disposición adicional quinta. *Normativa da Unión Europea específica.*

En todo caso e en canto non deixen ámbitos ou marxes de apreciación aos Estados membros, serán aplicables con carácter prevalente ao contido da presente lei os regulamentos da Unión Europea que se mencionan a continuación xunto coas súas futuras modificacións e regulamentos de desenvolvemento, así como cantos poida publicar posteriormente a Unión na materia:

Regulamento (CE) n.º 110/2008 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2008, relativo á definición, designación, presentación, etiquetaxe e protección das indicacións xeográficas de bebidas espirituosas e polo que se derroga o Regulamento (CEE) n.º 1576/89 do Consello.

Regulamento (UE) n.º 1151/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de novembro de 2012, sobre os réximes de calidade dos produtos agrícolas e alimenticios.

Regulamento (UE) n.º 1306/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro de 2013, sobre o financiamento, xestión e seguimento da política agrícola común, polo que se derrogan os regulamentos (CE) n.º 352/78, (CE) n.º 165/94, (CE) n.º 2799/98, (CE) n.º 814/2000, (CE) n.º 1290/2005 e (CE) n.º 485/2008 do Consello.

Regulamento (UE) n.º 1308/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro de 2013, polo que se crea a organización común de mercados agrícolas e polo que se derrogan os regulamentos (CEE) n.º 922/72, (CEE) n.º 234/79, (CE) n.º 1037/2001 e (CE) n.º 1234/2007.

Regulamento (UE) n.º 251/2014 do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de febreiro de 2014, sobre a definición, designación, presentación, etiquetaxe e protección das indicacións xeográficas, dos produtos vitivinícolas aromatizados, e polo que se derroga o Regulamento (CEE) n.º 1601/91 do Consello.

Disposición adicional sexta. *Uso dos termos referidos á agricultura ecolóxica en fertilizantes, acondicionadores do solo, nutrientes, praguicidas e produtos fitosanitarios.*

Os termos que fagan referencia ao método de produción ecolóxica na etiquetaxe, publicidade, presentación ou documentos comerciais unicamente se poderán utilizar en fertilizantes, acondicionadores do solo, nutrientes, praguicidas e produtos fitosanitarios cando cumpran os requisitos establecidos na normativa da Unión Europea sobre produción ecolóxica. En particular, que os ditos produtos e substancias se encontren recollidos nos anexos I e II do Regulamento (CE) n.º 889/2008 da Comisión, do 5 de setembro de 2008, polo que se establecen disposicións de aplicación do Regulamento (CE) n.º 834/2007 do

Consello, sobre produción e etiquetaxe dos produtos ecolóxicos, con respecto á produción ecolóxica, á súa etiquetaxe e ao seu control.

Para efectos do procedemento sancionador seguirán sendo de aplicación os artigos 38.2, 39.2, 39.3, 40.2, 40.3, 40.4 e 42.4 do título III da Lei 24/2003, do 10 de xullo, da viña e o viño, de acordo co disposto no punto 1 da disposición derogatoria única.

Disposición adicional sétima. *Réxime sancionador en materia de declaracións obrigatorias e contratos no sector do leite e os produtos lácteos.*

1. O réxime sancionador polos incumprimentos da normativa aplicable en materia de declaracións obrigatorias no sector do leite e dos produtos lácteos, derivada do artigo 151 do Regulamento (UE) 1308/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro de 2013, polo que se crea a organización común de mercados dos produtos agrarios e polo que se derrogan os regulamentos (CEE) n.º 922/72, (CEE) n.º 234/79, (CE) n.º 1037/2001 e (CE) n.º 1234/2007, será o establecido na exposición, salvo nas comunidades autónomas que dispoñan de réxime sancionador específico en que se aplicará o dito réxime.

2. Son infraccións leves as seguintes:

a) Non presentar as declaracións obrigatorias de compras de leite de vaca, ovella e cabra.

b) Presentar declaracións de entregas de leite cru de vaca, falsas, incompletas ou inexactas en canto ao contido obrigatorio segundo o establecido na normativa comunitaria e nacional de aplicación e de desenvolvemento do artigo 151 do Regulamento (UE) 1308/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro, para compradores que non superen a comercialización anual de 150 millóns de quilogramos de leite cru de vaca.

c) Presentar declaracións de entregas de leite cru de ovella ou cabra, falsas, incompletas ou inexactas en canto ao contido obrigatorio segundo o establecido na normativa comunitaria e nacional de aplicación e de desenvolvemento do artigo 151 do Regulamento (UE) 1308/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro, para compradores que non superen a comercialización anual de 15 millóns de quilogramos de leite cru de ovella ou cabra.

d) O atraso na presentación das declaracións obrigatorias de leite cru de vaca, ovella e cabra segundo o establecido na normativa comunitaria e nacional de aplicación e de desenvolvemento do artigo 151 do Regulamento (UE) 1308/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro. Para estes efectos, considerarase atraso a presentación da declaración nun prazo superior aos tres días seguintes á finalización do prazo legalmente establecido.

e) Non conservar a documentación obrigatoria xustificativa de entregas durante o prazo regulamentariamente establecido.

f) A falta de atención aos requirimentos formulados pola Administración competente.

g) En leite de vaca, non acreditar documentalmente a orixe ou destino de leite cru para compradores que non alcancen a comercialización anual dun millón de quilogramos de leite cru.

h) En leite de ovella e cabra, non acreditar documentalmente a orixe ou destino de leite para compradores que non alcancen a comercialización anual de 100.000 quilogramos de leite cru.

3. Son infraccións graves as seguintes:

a) A comercialización de leite cru de vaca sen acreditar documentalmente a súa orixe ou o seu destino para compradores que superen a comercialización anual dun millón de quilogramos de leite cru.

b) A comercialización de leite cru de ovella e cabra sen acreditar a súa orixe ou o seu destino para compradores que superen a comercialización anual de 100.000 quilogramos de leite cru.

c) Presentar declaracións de entregas de leite cru de vaca falsas, incompletas ou inexactas en canto ao contido obrigatorio segundo o establecido na normativa comunitaria e nacional de aplicación e de desenvolvemento do artigo 151 do Regulamento (UE) 1308/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro, para compradores que superen a comercialización anual de 150 millóns de quilogramos de leite cru de vaca.

d) Presentar declaracións de entregas de leite cru de ovella ou cabra falsas, incompletas ou inexactas en canto ao contido obrigatorio segundo o establecido na normativa comunitaria e nacional de aplicación e de desenvolvemento do artigo 151 do Regulamento (UE) 1308/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro, para compradores que superen a comercialización anual de 15 millóns de quilogramos de leite cru de ovella ou cabra.

e) O atraso reiterado na remisión das declaracións mensuais. Para estes efectos, considérase atraso reiterado a presentación de tres ou máis declaracións con atraso durante un ano natural.

f) A resistencia, escusa ou negativa ás actuacións da autoridade competente relativas á xestión e control das declaracións que efectúen compradores e produtores de leite e produtos lácteos de vaca, ovella e cabra.

4. Son infraccións moi graves as seguintes:

- a) A concorrencia de dúas ou máis infraccións graves no mesmo ano natural.
- b) Non estar inscritos no rexistro de primeiros compradores de leite.

5. As sancións que imporá a autoridade competente no seu ámbito correspondente serán:

- a) As infraccións leves serán sancionadas con apercibimento ou multa de entre 200 a 1.000 euros.
- b) As infraccións graves serán sancionadas con multa entre 1.001 e 6.000 euros.
- c) As infraccións moi graves serán sancionadas con multa entre 6.001 e 10.000 euros.

6. O incumprimento do deber de información no ámbito dos contratos lácteos, establecido no artigo 16.1 do Real decreto 1363/2012, tanto por ausencia de comunicación como por falsidade, insuficiencia ou inexactitude, así como por atraso nesta equipararase, para efectos de infracción, á ausencia, ou falsidade, ou atraso, respectivamente, previstos para a presentación das declaracións obrigatorias, e seranlles de aplicación para os efectos sancionadores os mesmos criterios para a gradación de gravidade que os establecidos nos puntos 2 a 4 anteriores.

7. O incumprimento do establecido no artigo 11.2 do Real decreto 1363/2012 en relación coa oferta obrigatoria de contrato, tanto por ausencia desta como por ter sido presentada ao produtor en prazo distinto ao establecido na norma como por insuficiencia do contido mínimo establecido, equipararase, para efectos de infracción, á ausencia da presentación das declaracións obrigatorias, e seranlles de aplicación para os efectos sancionadores os mesmos criterios para a gradación de gravidade que os establecidos nos puntos 2 a 4 anteriores.

Disposición transitoria primeira. *Adaptación das entidades de xestión.*

Os consellos reguladores que se crean como corporacións de dereito público nesta lei deberán remitir a proposta dos seus estatutos ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente no prazo de seis meses desde a entrada en vigor da presente lei. Para estes consellos reguladores non resulta de aplicación a letra b) do artigo 17.

Disposición transitoria segunda. *Prazo para o exercicio das competencias de control oficial.*

No prazo de doce meses, desde a entrada en vigor desta lei, será de plena aplicación o modelo establecido no capítulo IV desta lei. Durante ese tempo, manterase o réxime de control, con participación dos actuais consellos reguladores.

Disposición transitoria terceira. *Método de cálculo de valor do produto.*

Até que non se produza o desenvolvemento regulamentario que regule un método de cálculo do valor da mercadoría afectada nun procedemento sancionador, será de aplicación o método de cálculo establecido no artigo 120 do Regulamento da Lei 25/1970, de estatuto da viña, do viño e dos alcohois, aprobado polo Decreto 835/1972, do 23 de marzo.

Disposición transitoria cuarta. *Actuacións previas.*

Naquilo non regulado por esta lei e mentres non se promulguen as normas regulamentarias sobre toma e análise de mostras e sobre actuacións previas á iniciación de procedementos sancionadores, na dita materia será de aplicación, para estes exclusivos efectos, o Real decreto 1945/1983, do 22 de xuño, polo que se regulan as infraccións e sancións en materia de defensa do consumidor e da protección agroalimentaria.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

1. Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto nesta lei e, en particular, os artigos 2.2.f); 3 e 9 do título I, o título II e os artigos 38.2, 39.2, 39.3, 40.2, 40.3, 40.4 e 42.4 do título III, así como as disposicións adicionais terceira, quinta, sexta, oitava e novena da Lei 24/2003, do 10 de xullo, da viña e do viño. Os citados artigos do título III poderán seguir sendo de aplicación para as comunidades autónomas que non desenvolvesen a materia regulada nestes artigos.

Así mesmo, quedan derogados os preceptos da Lei 25/1970, do 2 de decembro, de estatuto da viña, do viño e dos alcohois, declarados vixentes pola disposición derogatoria única da Lei 24/2003, do 10 de xullo, que conteñen normas relativas aos consellos reguladores dos produtos agrarios e alimentarios, con denominación de orixe, distintos do viño, do vinagre de viño, dos viños aromatizados, do brandy, do mosto e demais produtos derivados da uva.

2. Derrógase o Decreto 835/1972, do 23 de marzo, polo que se aproba o Regulamento da Lei 25/1970, do 2 de decembro.

3. Derrógase o Real decreto 2004/1979, do 13 de xullo, polo que se regula a constitución dos consellos reguladores das denominacións de orixe e o Consello Xeral do Instituto Nacional de Denominacións de Orixe.

4. Queda derogado o Real decreto 1573/1985, do 1 de agosto, polo que se regulan as denominacións xenéricas e específicas de produtos alimentarios.

5. Queda derogado o Real decreto 157/1988, do 22 de febreiro, polo que se establece a normativa a que se deben axustar as denominacións de orixe e as denominacións de orixe cualificadas de viños e os seus respectivos regulamentos.

6. Queda derogado o Real decreto 728/1988, do 8 de xullo, polo que se establece a normativa a que se deben axustar as denominacións de orixe, específicas e xenéricas de produtos agroalimentarios non vínicos.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do artigo 23 e das disposicións adicional primeira e derradeira terceira da Lei 12/2013, do 2 de agosto, de medidas para mellorar o funcionamento da cadea alimentaria.*

Un. Engádesse o seguinte número ao artigo 23 da lei:

«6. As infraccións moi graves prescribíran aos tres anos, as graves aos dous anos e as leves ao ano. O termo da prescrición computarase desde o día en que se

cometese a infracción ou, no caso de infraccións continuadas, desde o que cesaron.»

Dous. O número 5 da disposición adicional primeira quedará redactado da seguinte forma:

«5. Os fins xerais da Axencia serán:

- a) A xestión dos sistemas de información e control dos mercados oleícolas, lácteos e a daqueles outros que se determinen regulamentariamente.
- b) Desenvolver as funcións que regulamentariamente se determinen de control oficial antes da comercialización das denominacións de orixe protexidas e das indicacións xeográficas protexidas cuxo ámbito territorial se estenda a máis dunha comunidade autónoma.
- c) O control do cumprimento do disposto na Lei 12/2013, do 2 de agosto, de medidas para mellorar o funcionamento da cadea alimentaria.»

Tres. Engádese unha nova letra j) ao número 6 da disposición adicional primeira:

«j) Establecer e desenvolver o réxime do control oficial dos operadores acollidos a denominacións de orixe protexidas ou a indicacións xeográficas protexidas cuxos ámbitos territoriais se estendan a máis dunha comunidade autónoma, e o das súas respectivas entidades de xestión; iniciando e instruindo, conforme o seu propio réxime, os procedementos sancionadores polos incumprimentos da Lei 6/2015, do 12 de maio, de denominacións de orixe e indicacións xeográficas protexidas de ámbito territorial supraautonómico, e formulando ás autoridades competentes as propostas de resolución que correspondan.»

Catro. Engádese un novo número 15 á disposición adicional primeira:

«15. Taxa polas actuacións de inspección realizadas pola Axencia de Información e Control Alimentarios.

a) Establecemento. Créase a taxa polas actuacións de inspección e control oficial que deba realizar a Axencia de Información e Control Alimentarios en cumprimento da Lei 6/2015, do 12 de maio, de denominacións de orixe e indicacións xeográficas protexidas de ámbito territorial supraautonómico, que se rexerá polo disposto nesta lei e polas demais fontes normativas que establece o artigo 9 da Lei 8/1989, do 13 de abril, de taxas e prezos públicos.

b) Feito impoñible. Constitúen o feito impoñible desta taxa as actuacións de inspección e control oficial realizadas pola Axencia en cumprimento do disposto na Lei 6/2015, do 12 de maio, de denominacións de orixe e indicacións xeográficas protexidas de ámbito territorial supraautonómico.

c) Suxeitos pasivos. Serán suxeitos pasivos toda persoa física ou xurídica que estea obrigada a someterse ás actuacións de control oficial que desenvolva a Axencia en cumprimento da Lei 6/2015, do 12 de maio, de denominacións de orixe e indicacións xeográficas protexidas de ámbito territorial supraautonómico, incluíndo produtores, axentes operadores, entidades de xestión ou aquelas outras que realicen actividades relativas á calidade diferenciada regulada pola dita lei, xa teñan personalidade xurídica propia ou carezan dela, así como as persoas físicas ou xurídicas a que se refire o número 4 do artigo 35 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

d) Devindicación. A devindicación da taxa producirase cando os servizos de inspección da Axencia redacten a acta das inspeccións.

e) Base impoñible. A base impoñible da taxa calcularase con base no valor das vendas, excluídos os impostos indirectos, dos produtos ou servizos obxecto de control, realizadas no ano natural previo ao de inicio da inspección.

f) Contía da taxa. A contía da taxa calcularase aplicando á base imponible un tipo do 0,15 por cento. No caso dos produtores, axentes, operadores e demais entidades suxeitos a actuacións de inspección en ningún caso a contía poderá ser inferior a 50 euros sen que exceda os 1.500 euros. Nas entidades de xestión a contía da taxa terá unha cota fixa de 1.200 euros por cada inspección.

g) Xestión e liquidación. A Axencia liquidará a taxa, cuxa orde de pagamento se notificará ao suxeito pasivo para que o seu ingreso se realice nos prazos establecidos no número 2 do artigo 62 da Lei xeral tributaria. No seu defecto, procederase á súa recadación executiva, nos termos que establece o Regulamento xeral de recadación. Regulamentariamente establecerase a xestión da taxa.

h) Afectación orzamentaria. O importe do recadado por esta taxa constitúe un recurso propio da Axencia e ingresarase no seu orzamento.»

Cinco. Engádesse o seguinte parágrafo á disposición derradeira terceira. Títulos competenciais:

«Constitúe lexislación en materia de facenda xeral ditada ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución o disposto na disposición adicional primeira, número 15.f), da Lei 12/2013, do 2 de agosto, de medidas para mellorar o funcionamento da cadea alimentaria.»

Disposición derradeira segunda. *Títulos competenciais.*

1. Esta lei aplícase no ámbito de competencias da Administración xeral do Estado nos termos do artigo 1, a excepción do disposto nos números seguintes.

2. Constitúen lexislación básica en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, ditada ao abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución, os artigos 11, 13.6, e as disposicións adicionais segunda e terceira.

3. Constitúen lexislación en materia de propiedade intelectual e industrial, ditada ao abeiro do disposto no artigo 149.1.9.^a da Constitución, os artigos 2.b), 13.5, 13.7 e 32.1.h).

Disposición derradeira terceira. *Facultade de desenvolvemento.*

Autorízase o Goberno a ditar cantas disposicións sexan precisas para a aplicación e desenvolvemento desta lei.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor aos vinte días da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 12 de maio de 2015.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY